

Ik fotografeerde deze appelvink op 3 april 2014 tijdens een dagje fotograferen, samen met Bertus van den Brink in een fotografie-hut in Vledder. Het fotograferen van deze, volgens mij best schuwe vogelsoort, stond al jaren hoog op mijn verlanglijstje, maar mooi fotograferen lukte eigenlijk nooit, tot die dag. We zaten er nog geen vijf minuten, het was nog schemer, of er zat al een prachtig mannetje. Even 'paniek', want eigenlijk zat hij te dichtbij en bovendien was het nog te donker om een mooie plaat te kunnen schieten en het zal je toch maar gebeuren dat dit achteraf gezien je enige kans voor die dag blijkt te zijn, zoals wel eerder gebeurde. Maar gelukkig bleven de appelvinken de hele dag met regelmaat op de zonnebloempitten afkomen. Toen we tegen zevenen aan opstappen dachten zat de gefotografeerde appelvink plotseling voor de hut. Het al afnemende licht van een laag staande zon, het lage standpunt van de camera en het ontbreken van andere vogels in zijn nabijheid zorgden voor het speciale, wat dromerige effect van dit beeld, waardoor de groteske massiviteit van de snavel juist enorm benadrukt wordt.

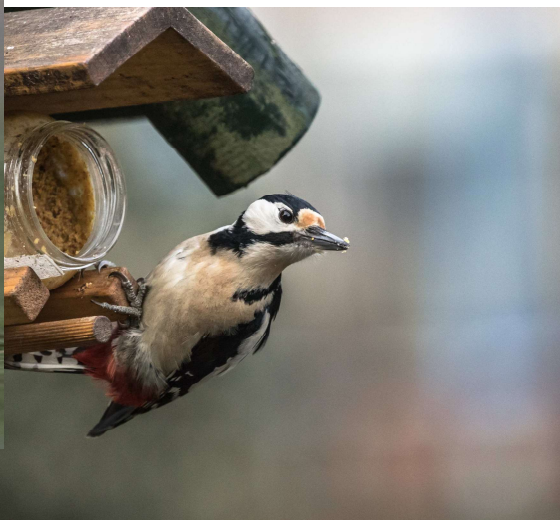
Pimpelmees, Bertus van den Brink

Een badderende pimpelmees en zo uitbundig had ik nog niet eerder gezien. Vanuit de hut van Centrum voor Natuurfotografie in het gebied van het Goois Natuurreservaat kon ik deze mees, die al spetterend bijna de hele waterbak overzwom, mooi fotograferen.

Hier doen we het voor!

Wat zien ik ?

De pindakaaspotten in onze tuin zijn de afgelopen zachte winter goed in trek geweest bij een aantal soorten vogels. Spreeuwen en kauwtjes hakten er lustig op los zodat er wekelijks een nieuwe pot moest worden geplaatst. De mezen, waar de pindakaas in eerste instantie voor bedoeld was, kregen bijna geen kans. Mijn echtgenote kwam op het idee om het stokje voor de pot een stukje in te korten zodat de gulzige soorten er niet meer op konden staan om de pot snel leeg te vreten. Als een kolibrie hingen de kauwtjes even voor het potje en hakten snel een hapje weg en gingen daarna vermoeid uitrusten op ons vogelhuis. Ook de spreeuwen hadden er meer moeite mee, zodat we minder pindakaaspotten van Vivara hoefden in te slaan. De huismussen in onze tuin voeren wij het hele jaar rond, ongeveer vijf kilo gemengd graan per week in een voedersilo van Vogelbescherming. Alles wat op de grond terechtkomt is voor de vinken en duiven en overige vogelsoorten. Hiervan hebben we een grote variatie in onze tuin. hebben. Ook de grote bonte specht (vogel van 2015) is nu vaak een geziene gast in onze tuin.

Bertus van den Brink.

Projecten Dineke Sluifers Vogelfonds

Interview met Feiko Prins

Wobbe Kijlstra

Sinds 2012 kan er voor de financiering van projecten een beroep gedaan worden op het Dineke Sluijters Vogelfonds. In de afgelopen drie jaar zijn er 26 projectvoorstellen ingediend, waarvan er 22 zijn gehonoreerd. Tijd om de balans op te maken. Een gesprek met Feiko Prins, voorzitter van de werkgroep die de projectvoorstellen beoordeelt.

De Vogelwerkgroep was blij verrast toen het bericht kwam dat we als een van de verenigingen waren opgenomen in het testament van Dineke Sluijters en dat het mogelijk ging om een aanzienlijk bedrag. Het bestuur heeft destijds de nodige voorbereidingen getroffen en de ledenvergadering heeft ingestemd met het instellen van het Dineke Sluijters Vogelfonds, waarin het geld is ondergebracht. Om tot een zorgvuldige en verantwoorde besteding te komen is een commissie ingesteld met een reglement die de projectvoorstellen beoordeelt. Het bestedings- en beheerplan is in de ledenvergadering van november 2014 aangepast (Korhaan november 2014).

Samen met Joost Dijkstra, Egbert Leijdekker, Juun de Boer en Hilde Veenstra vormen we de commissie die de projecten beoordeelt. De commissie is altijd heel erg enthousiast maar ook kritisch, en dat is goed, want door de voorstellen kritisch te bekijken, worden ze er alleen maar beter van.

De ledenvergadering heeft 22 voorstellen over de afgelopen drie jaar gehonoreerd en dat is zeker geen slecht resultaat. Hier zat van alles bij. Projecten van een paar honderd euro tot grote projecten zoals de oeverzwaluwenwand in Huizen waar het fonds een van de financiers was. Met een klein bedrag hebben we het kleurringen project van de raven gefinancierd. Hier komen nu de eerste enthousiaste reacties op. Soms krijgt een project een leuke bijvangst. Met de camera die voor het boomvalkenproject was aangeschaft is een nest van de wespendif gevestigd. Dit heeft de leden van de roofvogelwerkgroep weer nieuwe informatie opgeleverd over hoe de wespendif haar jongen grootbrengt.

Zo valt over bijna elk project een leuk verhaal te vertellen. Dit is wel iets waar we meer aandacht aan kunnen geven. Van alle projecten is het leuk om over de resultaten te vertellen. Dit kan in de ledenvergadering of in een artikel in De Korhaan. Het is voor mijn

gevoel zeker goed besteed geld.

Daar letten we in de commissie op. Voldoet het project aan de criteria die de ledenvergadering heeft gesteld. Vaak is dit dus het geval, soms helpen we de indieners bij het beter uitwerken van het voorstel en een paar keer is het voorgekomen dat we projecten niet met een positieve beoordeling voor hebben kunnen leggen.

Er kunnen zeker meer projectvoorstellen bij. We hebben immers een buitengewoon actieve vereniging met veel werkgroepen, die ieder jaar nadenken over hun activiteiten. Als hier iets bij zit waar geld mee is gemoeid, dan zou ik zeker aan het Dineke Sluijters Vogelfonds denken. Jelle Harder is zoals iedereen weet 'kampioen aanvrager'. Wat de commissie betreft mogen er nog wel wat Jelle's bij, mensen die de weg naar het fonds weten te vinden. We zijn heel erg blij met het aanbod van Jelle om mee te denken over nieuwe projecten. Jelle heeft heel veel ervaring, zowel bij de uitvoering van projecten als bij het samenstellen van een nieuwe projectaanvraag. Ook zijn ervaring met externe fondsen is erg nuttig. Andere fondsen zien de bijdrage van het fonds als eigen bijdrage van de Vogelwerkgroep. Bij veel andere fondsen is dat voorwaarde of reden om zelf bij te dragen aan een project. Op die manier is het mogelijk grote projecten als de oeverzwaluwenwand en vleermuizenverblijf in Huizen van de grond te tillen.

Het zou mooi zijn als we het aantal projecten per jaar wat kunnen opschroeven en bij wijze van spreken een van de ledenvergaderingen per jaar kunnen gebruiken om te informeren over de resultaten.

Heb je naar aanleiding van dit interview vragen neem dan contact op met een van de leden van de werkgroep of nog makkelijker stuur een mail naar vogelfonds@vwggooi.nl.

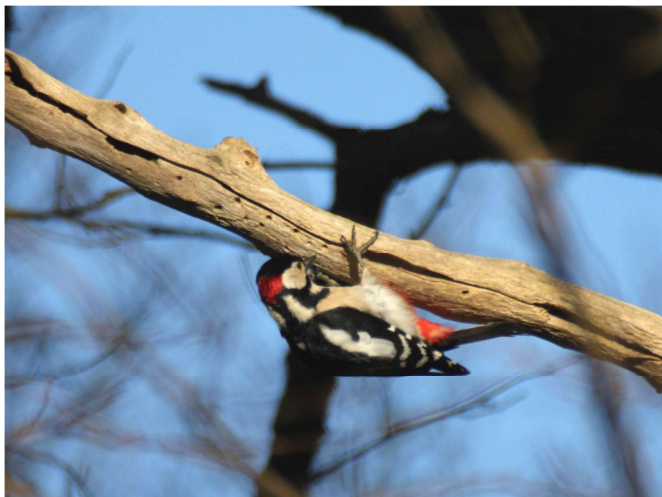
Wat is een project?

Daar doen we niet al te moeilijk over, maar je zou kunnen zeggen dat er met een project iets verandert in de wereld. Bijv. het maken van kunstnesten waardoor er structureel meer broedgelegenheid komt voor ijsvogels, oeverzwaluwen of witte kwikstaarten. Of het doen van onderzoek waardoor we weer iets meer weten van het leven van vogels. Zoals bijv. de kleurringen voor het onderzoek naar raven. Of de camera's voor het onderzoek naar boomvalken of naar purperreigers. Of het maken van een mooie observatiegelegenheid zodat mensen kunnen genieten van vogels. Wat we niet financieren zijn zaken die jaarlijks terugkomen, dus de normale

jaarlijkse uitgaven. Een grensgeval is dan de investering in gereedschappen, zoals we dat bijv. gedaan hebben voor de nestkastengroep en het ringstation. Er zit dus al snel wat bij, waarvoor je een beroep op het fonds kunt doen

Wat zien ik? Wat hoor ik?

Horen en zien vergaat me!

We verblijven weer een poos op ons oppasadres vlak bij de Blaricummer- en Tafelbergheide. Daar hebben we regelmatig grote bonte spechten in de tuin en wordt er zo nu en dan flink geroffeld. Vandaag, de 18e februari, zou uitslapen onmogelijk zijn geweest doordat een man specht op zijn favoriete roffeltak druk bezig was. Hij kreeg al snel antwoord van een rivaliserende man langs de Naarderweg. Tegen het middaguur was het helemaal bal, toen nog twee bonte mannen zich bij het slagwerk voegden, één in de tuin van de burens en één in de tuin tegenover restaurant de Tafelberg: concert voor vier pauken.

Loes en Paul van der Poel

Het 'achterbakse' bos

Rob Bijlsma

De afgelopen eeuwen is ons landje ontgonnen en ruilverkaveld. En dat in het kwadraat. Vooruitziende geesten wisten nog wat snippers te vrijwaren van vernietiging. Op de allerarmste grond werd naaldbos aangeplant. Die snippers en dat bos zijn het leefgebied voor duizenden soorten die in de rest van het land niet meer aan de bak komen. Alle reden om daar voorzichtig mee om te gaan, zou je denken. Maar dan heb je buiten de huidige beheerder gerekend. Die vindt namelijk dat die gebieden zijn volgelopen met de verkeerde natuur. In de woorden van Anton Dingeman, de stripheld van Pieter Geenen: ik wist niet dat een bos zo achterbaks kon zijn.

En dat zal het weten ook. De beheerders zijn een kruistocht tegen de bestaande natuur begonnen, daarin gesteund door scheepsladingen geld en een oeverloze brij van flutrapportjes. Een werkverschaffingsproject van megalomane omvang. Deze jongens pakken het grondig aan. Overal klinkt geronk en gezaag. Timberjacks, motorzagen, graafmachines, vrachtwagens, tractoren, kiepkarren, bulldozers, hakselaars, houtversnipperaars... Ja, elke dag een snipperdag, dat is het devies.

Hoezo saai, die natuur. De beheerders slaan het tevreden gade. In hun jaarverslagen verschijnen vierkleurenfoto's waarop ze trots poseren naast een graafmachine die hun natuurgebied aan het herstellen is tot natuur zoals die hoort te zijn.

Deze heilige oorlog heeft echter ook schaduwkanten. Bijvoorbeeld: alles wat je vernielt ten faveure van een utopie, gaat ten koste van de bestaande werkelijkheid. De achteloosheid en minachting waarmee de huidige beheerder bestaande leefgebieden met de erbij behorende planten en dieren naar de knoppen helpt, is shockerend. Het doel heiligt de middelen. Ze komen ermee weg omdat ze geen idee hebben van wát ze vernielen. Wetenschap is namelijk een vies woord in natuurbeschermingskringen. Van de 28.000 diersoorten in Nederland kent de gemiddelde beheerder er misschien 100 van naam, en van geen enkele de ecologie. Dus, als je een herfstvuurspin wilt redden, of een ... invullen naar gelang de waan van de dag, kun je zonder wroeging het leefgebied van mossen, varens, paddenstoelen, reptielen, you name it, om zeep helpen. Een Culturele Revolutie avant la lettre, met keurmerk van de overheid en